

Bruxelles, den 16. oktober 2019
(OR. en)

13158/19

AVIATION 197

FØLGESKRIVELSE

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	15. oktober 2019
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.:	COM(2019) 465 final
Vedr.:	RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET om delegationen af beføjelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 376/2014 om indberetning og analyse af samt opfølgning på begivenheder inden for civil luftfart, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF, Kommissionens forordning (EF) nr. 1321/2007 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2007

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2019) 465 final.

Bilag: COM(2019) 465 final

Bruxelles, den 15.10.2019
COM(2019) 465 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om delegationen af beføjelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 376/2014 om indberetning og analyse af samt opfølgning på begivenheder inden for civil luftfart, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF, Kommissionens forordning (EF) nr. 1321/2007 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2007

1. INDLEDNING

Forordning (EU) nr. 376/2014 har til formål at forbedre luftfartssikkerheden ved at sikre, at relevante sikkerhedsoplysninger relateret til civil luftfart indberettes, indsamles, opbevares, beskyttes, udveksles, videregives og analyseres. Indberetning af begivenheder har udelukkende til formål at forebygge havarier og hændelser.

Ved forordningens artikel 7, stk. 6, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 18 med henblik på at fastlægge den fælles europæiske risikoklassificeringsordning.

Desuden tillægges Kommissionen ved forordningens artikel 17 beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 18 med henblik på at:

- a) ajourføre listen over obligatoriske datafelter i indberetninger af begivenheder, som er fastsat i bilag I, hvis det på baggrund af de indhøstede erfaringer med anvendelsen af denne forordning viser sig nødvendigt at indføre ændringer med henblik på at forbedre luftfartssikkerheden
- b) ajourføre formularen i bilag III vedrørende anmodning om oplysninger fra den europæiske centrale database¹ for at tage hensyn til de indhøstede erfaringer og nye udviklinger
- c) tilpasse alle bilagene til ECCAIRS²-softwaren og ADREP³-taksonomien samt til andre retsakter vedtaget af Unionen og til internationale aftaler.

På denne baggrund fastsættes det i forordningens artikel 18, stk. 2, at Kommissionen skal udarbejde en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende delegationen af beføjelser.

2. BEFØJELSE TIL AT VEDTAGE DELEGEREDE RETSAKTER

Den fælles europæiske risikoklassificeringsordning

Selve retsgrundlaget for vedtagelse af en delegeret retsakt om fastlæggelse af en fælles europæisk risikoklassificeringsordning er forordningens artikel 7, stk. 6, men stk. 5 og 7 i samme artikel også vigtige i denne sammenhæng.

¹ Den europæiske centrale database: en database over alle indberetninger af begivenheder fra hele Unionen. Databasen forvaltes af Kommissionen.

² ECCAIRS: European Co-ordination Centre for Accident and Incident Reporting Systems (det europæiske koordinationscenter for systemer til indberetning af havarier og hændelser).

³ ADREP: Accident/Incident Data Reporting (indberetning af havarier og hændelser). Dette system drives og vedligeholdes af ICAO. ADREP-systemet drives ved hjælp af ECCAIRS-softwareplatformen. ICAO: Organisationen for International Civil Luftfart. ICAO er en særorganisation under FN, der blev oprettet i 1944 til at styre administration og forvaltning af konventionen om international civil luftfart (Chicagokonventionen).

Inden den delegerede retsakt om "fastlæggelse" af risikoklassificeringsordningen vedtages i henhold til artikel 7, stk. 6, skal ordningen "udvikles" i overensstemmelse med stk. 5 i samme artikel. Endvidere skal den risikoklassificeringsordning, der fastlægges i en delegeret retsakt, gennemføres i overensstemmelse med foranstaltninger, der fastlægges ved en gennemførelsesretsakt vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7. Med andre ord er den endelige gennemførelse af risikoklassificeringsordningen resultatet af en række på hinanden følgende, men nært forbundne skridt.

Udviklingen af risikoklassificeringsordningen blev afsluttet den 15. maj 2017 i overensstemmelse med den måldato, der er fastsat i artikel 7, stk. 5.

Arbejdet med henblik på efterfølgende at vedtage den delegerede retsakt om fastlæggelse af risikoklassificeringsordningen er påbegyndt, men endnu ikke afsluttet. For at skabe et sammenhængende regelsæt og sikre en vellykket gennemførelse af risikoklassificeringsordningen finder Kommissionen det mest hensigtsmæssigt, at den delegerede retsakt i henhold til stk. 6 udarbejdes sideløbende med den eller de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 7, og at retsakterne vedtages samtidigt.

Derfor har Kommissionen hidtil ikke udøvet den delegerede beføjelse, der er tillagt den ved artikel 7, stk. 6, i forordning (EU) nr. 376/2014.

Ændring af bilagene

Ved forordningens artikel 17 tillægges Kommissionen beføjelse til om nødvendigt at vedtage delegerede retsakter for at ændre forordningens bilag. Det forventes, at sådanne ændringer bliver nødvendige på et senere tidspunkt i lyset af de indhøstede erfaringer og udviklingen i forbindelse med forordningens gennemførelse, men indtil videre er det fastslået, at det nuværende indhold af bilagene stadig er egnet til formålet.

Derfor har Kommissionen hidtil ikke udøvet sin beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om ændring af bilagene.

3. KONKLUSIONER

Af de grunde, der er anført i det foregående afsnit, har Kommissionen hidtil ikke udøvet sine beføjelser til at vedtage delegerede retsakter som omhandlet i ovennævnte artikler. Det er fortsat nødvendigt at vedtage sådanne retsakter i medfør af artikel 7, stk. 6, og det kan blive nødvendigt for så vidt angår artikel 17.